

14 mai - 20 mai

Petru și Piatra

Textul de memorat: „*«Dar voi», le-a zis El, «cine ziceți că sunt?»» (Matei 16:15)*

„De atunci încolo, Isus a început să le spună ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim, să pătimească mult din partea bătrânilor, din partea preoților celor mai de seamă și din partea cărturarilor; că are să fie omorât, și că a treia zi are să învieze” (Matei 16:21).

Noul Testament prezintă fără echivoc faptul că Isus avea să moară cu un scop. Când se întrezăreau în fața Lui umbrele crucii, Isus S-a rugat: „Acum, sufletul Meu este tulburat. Și ce voi zice: «Tată, izbăvește-Mă din ceasul acesta!»? Dar tocmai pentru aceasta am venit până la ceasul acesta!” (Ioan 12:27). Așa era planul divin, conceput în mintea lui Dumnezeu chiar „mai înainte de veșnicii” (Tit 1:2, vezi și 2 Timotei 1:9).

Acesta este motivul pentru care Isus nu a spus simplu că avea să sufere mult, să fie ucis și apoi să învie a treia zi, ci El *trebuia* să treacă prin toate acestea. Având în vedere faptul că Dumnezeu nu Se schimbă, sfințenia Legii și realitatea libertății de alegere a omului, moartea Sa era singura cale prin care omenirea putea fi salvată de pedeapsa pentru călcarea Legii.

În această săptămână, vom continua să parcurgem istoria vieții lui Isus, deși ne vom opri în mod special asupra lui Petru și asupra reacției pe care a avut-o față de drumul pe care trebuia să-l urmeze Mântuitorul, către moartea plănuită „mai înainte de veșnicii”.

Duminică, 15 mai - Declarația lui Petru

Să ne imaginăm ce trebuie să se fi petrecut în mintea lui Petru, care fusese cu Isus aproape de la început, când vedea cum se derulează, unul după altul, tot felul de evenimente incredibile: vindecări, alungări de demoni, hrănirea mulțimilor, învățături uimitoare, învieri și umblarea pe apă. Ce întrebări, care reveneau mereu (cum ar fi: De ce a îngăduit El ca Ioan Botezătorul să aibă un sfârșit atât de umilitor?), trebuie să-l fi chinuit zi după zi, văzând lucruri pe care nimeni nu le mai văzuse niciodată, în toată istoria? În definitiv, Isus a fost Dumnezeu în trup omenesc și a trăit și le-a slujit oamenilor ca om (Galateni 4:4; Evrei 7:26; Isaia 9:6; Luca 2:10,11). Astfel, cei care erau în jurul Său, care trăiau alături de El și care erau ucenicii Săi, aveau parte de o mulțime de experiențe unice.

1. Citește Matei 16:13-17. De ce a deschis Isus acest subiect și ce implicații are răspunsul dat de Petru?

Declarația făcută de Petru: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu” (vers. 16) constituie unul dintre punctele centrale ale întregii Scripturi. Petru L-a numit „Hristosul”, Unsul, și, prin această mărturisire, a declarat (în mod corect) că Isus era Mesia, Cel care venise să împlinească făgăduințele legământului făcut mai întâi cu Avraam și apoi cu Israel (vezi Galateni 3:16).

Când Petru a spus despre Isus că este Hristosul, se aflau în Cezareea lui Filip, un teritoriu al neamurilor. În zilele precedente, Petru îl văzuse pe Isus Îngrijindu-Se nu doar de iudei, ci și de neamuri. Cu ajutorul Duhului Sfânt, Petru a recunoscut că Isus era ceva mai mult decât un simplu profet evreu, cum sugerau alții. Lucrarea Lui se extindea mult dincolo de cea făcută de Ioan Botezătorul, Ilie sau Ieremia. Într-adevăr, ea trebuia să cuprindă întreaga omenire; de aceea Isus se prezintă ca fiind „Fiul omului”, arătând că Se identifică personal cu toate ființele omenești. Așa cum arată Biblia mai departe, Petru avea încă multe de învățat despre Isus și despre caracterul cuprinzător și universal al lucrării pentru care venise.

Care sunt lucrurile pe care le-a făcut Isus în viața ta și despre care poți să dai mărturie înaintea oricui? De ce este bine să le ai mereu în minte și să le împărtășești și altora?

Luni, 16 mai - „Pe această piatră”

Imediat după curajoasa mărturisire de credință a lui Petru, declarația: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu”, Isus îi dă lui Petru un răspuns.

2. Citește Matei 16:17-20. Ce i-a spus Isus lui Petru și cum trebuie să înțelegem aceste cuvinte?

Expresia „pe această piatră” a stârnit multe controverse în biserica creștină. Catolicii au interpretat că „piatra” se referea la Petru, susținând că Petru a fost primul papă. Totuși protestanții, pe bună dreptate, au respins această interpretare.

Dovezile biblice înclină clar în favoarea ideii că Piatra este Hristos însuși, nu Petru. În primul rând, în câteva locuri Petru se referă la Isus, și nu la sine, folosind simbolul pietrei (vezi Faptele 4:8-12; 1 Petru 2:4-8). În al doilea rând, în Biblie găsim imaginea în care Dumnezeirea este simbolizată prin piatră și, prin contrast, oamenii sunt descriși ca fiind slabi și nedemni de încredere. „Căci El știe din ce suntem făcuți, își aduce aminte că suntem țărână” (Psalmii 103:14). „Nu vă încredeți în cei mari, în fiii oamenilor, în care nu este ajutor” (Psalmii 146:3). Așa cum scria și Ioan despre Isus, El „n-avea trebuință să-I facă ceva mărturisiri despre niciun om, fiindcă El însuși știa ce este în om” (Ioan 2:25). El știa, desigur, și ce era în Petru (Matei 26:34).

3. În contrast cu aceasta, ce ne spun textele următoare cu privire la cine este, de fapt, Piatra și pe cine este zidită biserica? 1 Corinteni 10:4; Matei 7:24,25; Efeseni 2:20.

„Cât de slabă părea biserica în vremea când Hristos a spus aceste cuvinte! Era numai o mână de credincioși, împotriva cărora urma să se ridice toată puterea demonilor și a oamenilor răi; cu toate acestea, urmașii lui Hristos nu trebuiau să se teamă. Întemeiați și clădiți pe Stânca puterii lor, ei nu puteau să fie doborâți.” - Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, p. 356 (413)

Care este experiența ta în ce privește fragilitatea și slăbiciunea ființelor omenești? Cum te pot ajuta aceste experiențe să te sprijini doar pe „Piatră”, pe „Stânca veacurilor”?

Mărti, 17 mai - O muștrare dură

4. Citește Matei 16:21-23. De ce, dintr-odată, Isus este atât de aspru cu Petru?

Problema lui Petru nu era aceea că încerca să-L protejeze pe Isus. De fapt, poate fără să-și dea seama, el încerca să-L conducă, să-I arate ce să facă și ce nu. Nu-L mai urma el pe Isus, ci Îl îndemna pe Isus să-l urmeze.

Isus i-a spus: „Înapoia Mea, Satano!” (vers. 23) deoarece, la fel ca Satana în pustie, Petru devenise o amenințare pentru misiunea lui Hristos.

Marcu 8:33 notează că, în timpul acestui schimb de cuvinte, Isus S-a întors și a privit spre ucenici. El venise să-i mântuiască. Nu voia să fie ispitit să facă altfel și, cu siguranță, nu chiar de către unul dintre ucenicii Săi, indiferent cât de bine intenționat ar fi crezut el că este.

Oricât de mult crescuse Petru în privința comportamentului său, încă încerca să controleze lucrurile, inclusiv în dreptul lui Isus. În acest sens, Petru nu se deosebea prea mult de un alt ucenic, Iuda, care încerca să-L conducă pe Isus și să-L determine să execute planurile lui, după cum gândea el că ar trebui să fie Mesia. Dar, spre deosebire de Iuda, Petru s-a pocăit adânc, a fost dispus să se lase corectat și a dorit să fie iertat.

5. Citește Matei 16:24-27. Ce vrea să spună Isus prin aceste cuvinte?

Noi trăim într-o societate care ne spune să ne urmăm visurile, să sacrificăm totul pentru ceea ce dorim. Dar Isus ne spune să facem exact opusul - El ne invită să renunțăm la visurile noastre și să I le încredințăm Lui. Petru și ucenicii învățau treptat ce este adevărata credință. Adevărata credință nu trebuie să fie aceea experiență captivantă, plină de entuziasm, în care urmărești să realizezi ceva ce dorești cel mai mult. Adevărata credință este aceea experiență dureroasă a *renunțării* la ceea ce-ți dorești cel mai mult. Când renunți la visurile tale, „îți pierzi viața”. Și, în același timp, o câștigi.

Care sunt câteva dintre lucrurile la care a trebuit să renunți pentru a-L urma pe Isus? Poate că la vremea aceea au părut atât de importante, dar acum, privind în urmă, cum îți se par?

Miercuri, 18 mai - Încurajare din cer

6. Citește Matei 17:1-9. De ce a fost atât de important acest moment și pentru Isus, și pentru ucenici?

Isus „locuise în cer, în mijlocul iubirii și într-o părtășie fericită, dar, pe pământul pe care-l crease, era singur. Acum, cerul își trimisese solii la Isus - nu îngerii, ci oameni care trecuseră prin suferințe și întristare și care puteau să simtă cu Mântuitorul în încercările vieții Sale pe pământ. Moise și Ilie fuseseră conlucrători ai lui Isus. Ei împărtășiseră dorința Lui de a-i mântui pe oameni. [...] Acești oameni, aleși mai presus de toți îngerii din jurul tronului, veniseră să stea de vorbă cu Isus despre suferințele Lui și să-L mângâie cu asigurarea simpatiei cerului. Subiectul convorbirii lor era nădejdea lumii, mântuirea tuturor ființelor omeneste.” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 365 (422)

Cât de uimitor este că Isus, Fiul lui Dumnezeu, când a fost om a avut nevoie de mângâiere și de încurajare din partea acestor oameni care cunoscuseră ei înșiși ce înseamnă suferința și descurajarea. Luca relatează că ei I-au vorbit despre „sfârșitul Lui, pe care avea să-l aibă în Ierusalim” (Luca 9:31 - în traducerea NKJV: „Sfârșitul Lui, pe care avea să-l împlinească la Ierusalim”) - o dovadă în plus că moartea lui Isus era necesară pentru mântuirea omenirii. Fiind atât de mult în joc, nu este de mirare că Tatăl a văzut că era nevoie și a trimis această încurajare.

În același timp, pe lângă tot ce văzuseră și auziseră deja, Petru, Iacov și Ioan aveau să primească și alte dovezi pentru a crede. Glasul care s-a auzit din nor trebuie să fi fost încurajator pentru ei, din moment ce trecuseră peste teama inițială. Cât de relevant este și faptul că Matei menționează că „Isus S-a apropiat, S-a atins de ei și le-a zis: «Sculați-vă, nu vă temeți!», (Matei 17:7). În ciuda a tot ce urma să sufere foarte curând, Isus îi mângâie și îi încurajează pe ucenici.

Indiferent cine suntem sau cât de puternice sunt credința și angajamentul nostru, toți avem nevoie, uneori, să fim încurajați. Pe cine crezi că ai putea să încurajezi chiar acum?

Joi, 19 mai - Isus și taxa pentru templu

7. Citește Matei 17:24-27. Ce învățăm din acest episod din viața lui Isus?

Deși tuturor iudeilor li se cerea să plătească taxa pentru templu, preoții, leviții și rabinii erau scutiți. Așadar, această întrebare, dacă Isus plătea taxa sau nu, era și o capcană.

Ellen G. White scrie că Petru a pierdut atunci ocazia de a da mărturie pentru autoritatea absolută a lui Hristos. „Prin răspunsul său că Isus va plăti taxa, el a întărit de fapt părerea greșită pe care preoții și conducătorii căutau să o răspândească. [...] Dacă preoții și leviții erau scutiți datorită legăturilor cu templul, cu atât mai mult Acela pentru care templul era casa Tatălui Său.” - *Viața lui Isus*, p. 373 (433)

Putem învăța multe din răspunsul atât de îngăduitor dat de Isus lui Petru, în loc să-l umilească, Isus îi explică blând unde greșise. Mai mult decât atât, Isus Se adaptează în mod creativ la calea aleasă de Petru. În loc să plătească pur și simplu taxa - recunoscând prin aceasta că avea obligația să o plătească - Isus obține banii de taxă din altă parte: din gura unui pește.

Această minune este cu totul neobișnuită - este singura dată când Isus face o minune aparent în beneficiul Său. Dar El nu a făcut minunea aceasta ca să Se ajute pe sine, ci pentru a le demonstra tuturor că avea autoritate nu doar asupra templului, ci și asupra a tot ce crease. Din perspectiva omenească, nu putem înțelege nici pe departe cum a făcut Isus această minune. După tot ce văzuse Petru până atunci, îți poți imagina ce trebuie să fi fost în mintea lui când și-a aruncat undița în apă, a prins primul pește și a găsit în gura lui exact suma necesară pentru a plăti taxa templului? (Vezi Isaia 40:12-17.)

Chiar dacă nu era nevoie ca Isus să plătească taxa pentru templu, El a făcut acest lucru pentru a evita o controversă inutilă. Ce putem învăța de aici cu privire la modul în care putem gestiona situațiile încordate, mai ales atunci când în dispută nu sunt lucruri importante?

Vineri, 20 mai - Un gând de încheiere

Relatarea episodului în care Isus i-a spus lui Petru să scoată banii, exact suma necesară, din gura primului pește pe care l-a prins este extraordinară. Unii cercetători ai Bibliei au încercat să argumenteze că nu este adevărată, că este doar o poveste, folclor inventat pentru a sublinia o anumită idee și nimic mai mult. Desigur, aceasta este o explicație total nepotrivită (de fapt, nici nu este o explicație). Spre deosebire de alte minuni - de exemplu, vindecarea bolnavilor, a orbilor, învierea morților, hrănirea mulțimii flămânde - aceasta este de o cu totul altă natură. În Biblie mai sunt menționate securea care plutește (2 împărați 6:2-7), lâna udă pe pământul uscat și lâna uscată pe pământul ud (Judecătorii 6:36-40), așadar nu este ceva cu totul neobișnuit în Scriptură. De ce nu i-a dat Isus pur și simplu bani lui Petru ca să plătească taxa, în loc să facă o asemenea minune ca să rezolve o problemă relativ mică? Textul nu spune. Însă lecția aceasta ne arată incredibila putere a lui Dumnezeu, care nu ar trebui să ne surprindă. În definitiv, tot timpul vedem dovezi ale puterii Sale incredibile. Chiar existența noastră, atât de mică în comparație cu cosmosul vizibil, este tot o manifestare uimitoare a puterii lui Dumnezeu. Dacă El poate face toate acestea, o anume monedă pusă în gura unui anumit pește nu a fost mare lucru. Deși scrisă în alt context, afirmația lui Pavel este foarte potrivită: „O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui!” (Romani 11:33). Relatarea lui Matei este doar o altă manifestare a acestui adevăr.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Împărați 9-15

1. Ce valoare avea argintul pe vremea lui Solomon?
2. Cine a făcut ca inima lui Solomon să nu fie în totalitate a Domnului?
3. De unde proveneau preoții care au slujit pe vremea lui Ieroboam?
4. Ce decizie a luat Asa în legătură cu mama lui, din cauză că ea îi făcuse un idol zeiței Astartea?

Viața lui Iisus, capitolul 73

5. De ce atitudine a poporului Său este decepționat Dumnezeu?